

Намалювала
Богдана Бондар

НАДІЙКА ГЕРБІШ

МАНДРІВКИ З ЧАРІВНИМ АТЛАСОМ

Львів
Видавництво Старого Лева
2018

УДК 821-3-93
Г 37

Лука і Терезка знову вирушають у захопливу мандрівку з Чарівним Атласом. Вони опиняються у Гринвічі – передмісті Лондона. Там проходить нульовий меридіан, що ділить світ на Східну і Західну півкулі. Древня обсерваторія, знайомство з професором Чемберсом, багато цікавинок із життя моряків і розвитку географічної науки – усе це чекає на юних читачів у другій книжці трилогії Надійки Гербіш.

© Надійка Гербіш, текст, 2018
© Богдана Бондар, художнє оформлення, 2018
© Видавництво Старого Лева, 2018

Усі права застережено

ISBN 978-617-679-502-5

Н а низькому підвіконні в кухні сиділа Терезка, розглядаючи малюнки в новій книжці. Мама тихо поколихувалася в кріслі-гойдалці: мала Софійка якраз заснула в неї на руках. Поруч із кріслом на столі стояв уже прохолодий чай – мама так зачиталася, що геть про нього забула.

Із книжковими новинками в домівку завжди приходило свято. В маленькому містечку, де мешкали Терезка, Лука, Софійка та їхні батьки, не було справжньої книгарні, тож раз на кілька місяців родина збиралася перед комп'ютером, аби вибрати й замовити нові книжки. Інколи спалахували суперечки: цю книжку нам треба негайно! Ні, цю, оцю! Але зрештою віртуальний кошик наповнювався – і за кілька днів тато забирав на пошті цінний пакунок й приносив його додому в обід: саме тоді повертався зі школи Лука. Мама з Терезкою накривали на стіл раніше, ніж зазвичай, щоби встигнути розкласти книжки і хоч трошки потішитися ними усім разом, доки тато знову не поїде на роботу. А увечері й упродовж кількох наступних днів читання було основною родинною розвагою.

Учора саме був один із цих книжкових днів, однак він виявився трохи незвичним. Мама чомусь розгорнула пакунок сама, у себе в спальні. За обіднім столом книжки таки були, однак Терезка ніяк не могла збагнути, чому мама заховала коробку? Що за дивні таємниці?

Це питання муляло Терезку вже другий день. Однак дівчинка вирішила наразі ні про що не допитуватися. Вона зацікавлено роздивлялася малюнки, виглядала у вікно тата з Лукою (може, їм вдасться прийти сьогодні раніше!), тоді зиркала на маму з Софійкою, на годинник над плитою... Ох, ну чому ж сьогоднішній ранок тягнеться так незвично довго?

Софійка завовтузилася в мами на руках.

– Терезко, поклади, будь ласка, мою книжку на полицю, – прошепотіла мама. – Я погодую Софійку, а ти піди переодягнися.

Терезка здивовано оглянула себе. Переодягатися? Перед обідом? Навіщо?

– Я розклала потрібний одяг на твоєму ліжку, – у маминому шепоті був і усміх, і таємничість. – Тільки не барися, добре?

Дівчинка кивнула і вийшла навшпиньках з кухні, прихопивши мамину книжку. Що мама задумала?.. Спершу захований книжковий пакунок, потім перевдягання...

У дитячій на Терезчиному ліжку лежав гарний, але аж ніяк не святковий одяг: смугасті шкарпетки, бавовняна туніка, плетена кофта з капюшоном, джинси... Поруч із ліжком стояли трохи затерті, але дуже зручні коричневі замшеві мокасини. Терезка ще раз себе оглянула: ніжно-блакитна ситцева сукенка в дрібні білі квіточки, така ж блакитна стрічка в косичці, ніжні бежеві домашні капчики з бантиками...

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте,
будь ласка, повну версію книги.